

12. Katecheze o mezigeneračním předávání víry

Marie a Jan pod křížem

Struktura Katecheze

1. Úvod

- Biblický úryvek (Jan 19, 25–27).

2. Bolest Matky pod křížem

3. „Hle, tvá matka!“ – dar pro všechny učedníky

4. Život Panny Marie jako cesta pro člověka

5. Jedinečnost svědectví starých lidí

6. Spojenectví prarodičů a vnoučat – základ budoucnosti

7. Diskuze, sdílení a modlitba

8. Báseň a obrázek

1. Úvod

U Ježíšova kříže stály jeho matka a sestra jeho matky, Marie Kleofášova a Marie Magdalská. Když Ježíš spatřil matku a vedle ní učedníka, kterého miloval, řekl matce: „Ženo, hle, tvůj syn!“ Potom řekl tomu učedníkovi: „Hle, tvá matka!“ V tu hodinu ji onen učedník přijal k sobě“. (Jan 19, 25-27)

2. Bolest Matky pod křížem

Nejbolestnější chvíle pro matku. Vidí svého zmučeného syna na kříži. Nemůže ho bránit, nemůže se postavit vojákům a zabránit jim v mučení. Přesto je na blízku. Je pod křížem a plní tak Otcovu vůli spolu s Ním. A pak se ještě musí vzdát svého mateřství, když jí Ježíš říká: „Ženo, hle tvůj syn“. Už není jeho matkou. To je jedna z nejbolestnějších chvil, kterou musela Matka Boží přijmout.

Prostor na otázky:

1. *Prožil/a jsem nebo nyní prožívám v životě nějakou bezmocnost?*
2. *Dokážu se s ní nějak vyrovnat? Co mi pomáhá?*

3. „Hle, tvá matka!“ – dar pro všechny učedníky

„Hle, tvá matka!“ - tím ji Ježíš daruje nám všem. Ježíš svou maminku svěruje učedníkovi, kterého miloval. Není uvedeno jméno. Možná záměrně, protože my všichni jsme jeho učedníci, které On miluje.

A víme, co my – jeho učedníci, máme dělat. Máme si vzít jeho maminku k sobě. Tak se stala Matka Boží matkou nás všech. Každý z nás si ji může vzít do svého domu, do své

rodiny, do svých vztahů. Ne pouze jako obrázek na zdi, ale jako skutečnou duchovní matku, ke které se v každé chvíli můžeme vztahovat.

Prostor na otázky:

1. *Jak vzpomínám na svou pozemskou maminku, která mi dala život?*
2. *Jaký je můj vztah k Panně Marii – mojí nebeské mamince?*

4. Život Panny Marie jako cesta pro člověka

Panna Maria prožila životní etapy, které i my prožili a prožíváme. Byla zamilovaná, byla snoubenka, byla matka v domácnosti, následovala Ježíše...

V každém okamžiku plnila Otcovu vůli, i když to často bylo velmi těžké.

Svým příkladem každého z nás přibližuje k Božímu království, což je náš životní cíl.

Vprostřed každodenních obtíží se učíme od Matky Boží. Tuto svou zkušenost pak můžeme sdílet a zúročovat svým blízkým, dětem, vnoučatům, všem. Stáří má svou zodpovědnost. Tou je šířit lásku, kterou Bůh vložil do každého stvoření. Stáří má dosvědčit dětem, že na nich spočinulo požehnání, které tkví v krásném i obtížném hledání a plnění Boží vůle.

Svědčit dětem o víře je povoláním starých lidí, kteří mají dětem předat prožitou realitu a svědectví, předat jim štafetový kolík.

Prostor na otázky:

1. *Vzpomínám si na dobu, kdy jsem byl/a zamilovaný/á?*
2. *Zažil/a jsem někdy v životě odmítnutí, které by se podobalo tomu, co zažila Panna Maria v Betlémě?*

5. Jedinečnost svědectví starých lidí

Svědectví starých lidí je pro děti věrohodné. Mladí a dospělí nejsou schopni toto svědectví naplnit takovou ryzostí, něhou a vroucností, jako to mohou učinit prarodiče. Když starý člověk odloží veškeré roztrpčení nad odcházejícím žitím a žehná životu v nebi, který mu přichází v ústrety, je neodolatelný. Nezahořkl, protože čas pomíjí, avšak překypuje radostí dobrého vína, které léty dožrálo.

Prostor na otázky:

1. *Co mohu ze svého života předat mladší generaci?*
2. *Umím být stále radostný?*

6. Spojenectví prarodičů a vnoučat – základ budoucnosti

Spojenectví mezi prarodiči a vnoučaty může v dnešní době zachránit lidskou rodinu. Budoucnost je tam, kde děti a mladí lidé hovoří se starými. Pokud tento dialog chybí, je budoucnost nejasná.

Kéž mají staří radost z toho, že mohou promlouvat k mladým, vyjádřit se před nimi, a kéž mladí vyhledávají staré, aby od nich načerpali životní moudrost. (*papež František*)

Prostor na otázky:

1. *Jak často mluvím s mladší generací?*
2. *O čem spolu nejčastěji mluvíme?*

7. Modlitba:

Marie, naše nebeská maminko

Děkujeme Ti,
že jsi s něžností a celou svou láskou pečovala o Božího syna.
Všechno bylo skryto ve Tvém srdci
a my se tak od Tebe učíme pokorné,
skryté a velké lásce člověka k Bohu.
Spolu se svatým Josefem jste každému člověku příkladem rodiny,
která má Boha přítomného mezi sebou.
Pomáhej i nám,
abychom měli mezi sebou vztahy plné lásky,
které přitahují Boha do našich domovů.
Amen.

8. Báseň – Syn Boží

Marie houpá synáčka svého
a duše přetéká smutkem a radostí.
Prohlíží maličký obličej jeho,
vidí v něm naději všech lidských bytostí.

Mateřská něha plní jí srdce,
kéž by už nikdy neodešel.
Vidí ho hrát si, běhat a smát se
v bezpečí trávit každý den.

Nebude mít život snadný.
Vlastní syn Boha – osud však tvrdý.

Marie vidí zázraky, které syn učiní,
malomocní se uzdraví, ani jizvy nezůstanou,
slepí prohlédnou, chodit budou chromí.
A on všechny osvobodí svou láskou.

A pak ho vidí – na kříži visí,
cítí, jak trpí, naši ztrátu cítí,
ach ano, takhle skončit musí.
Proleje slzu, tvář něžnou políbí.

Nebude mít život snadný.
Vlastní syn Boha – osud však tvrdý.

Jak se tak blíží vánoční čas,
náš život naplno rotuje,

nákupy, pečení, třpyt a jas -
ptejme se – k čemu to vlastně je.

Postůjme ve spěchu, zastavme chvilinku,
na dary, které nám přinesly, mysleme,
mateřskou lásku k malému miminku,
mír, pokoj, radosti přijmeme.

Neboť se všem nám narodil,
má těžký osud, Boží syn.

Kathleen Weberová ze Slepíčí polévky pro křesťanskou duši.

Text: Mgr. Martina Fůrstová
Obrázek: Barbora Fůrstová